

Verslag missie Kenia Nairobi 2014

Dit beeld zal bij mij blijven: Erasmus, onze driver, heel rustig, zachtjes pratend, meisje met het syndroom van Down aan de hand, haar bij mij brengend, geeft haar nog eens een aai over haar bol, een hand tegen haar rug. Hij vertaalt, zij zegt niets, maar voelt zich duidelijk op haar gemak.

We zijn dan al een paar dagen bezig en een dikke vijf uren rijden verder.

Wij: dat zijn Karlien(chirurg) en Anne(huisarts), de missieleiders, en Marie-José(gepensioneerd docent, beeldend kunstenaar), Hanneke(ex-huisarts, coach), Nel(ex-verpleegkundige, gezondheidswetenschapper, mediator), Tineke(ex-verpleegkundige, bestuurssecretaris GGZ), Steven(assistent chirurgie), Frans(huisarts), Jankina(kinderverpleegkundige) en Adri(ex-huisarts). Alleen de missieleiders en Jankina kennen deze missie van eerder; de anderen zijn nieuw en zelfs een groot aantal is nieuw bij MCC. Met zijn zessen komen we elkaar al op Schiphol tegen, bij de gate voor de KLM vlucht. Verrassend dat je elkaar herkent na een paar uurtjes voorbereidingsbijeenkomst. We vliegen over besneeuwde Griekse bergen, eindeloze Sahara en landbouwgrondjes rond Khartoum. Met enige vertraging komen we uiteindelijk op Nairobi aan. Op de luchthaven blijken we opgewacht te worden door Karlien, Anne en Marie-José. Een warm welkom. De BA vlucht met Frans arriveert dan ook snel en met zijn allen gaan we in de bus naar ons onderkomen voor de eerste dagen: de "bishoperie", een groot huis op het terrein van Aartsbisschop Makarios van de Grieks Orthodoxe Kerk. Daar worden we uiteindelijk laat in de avond nog met een heerlijke maaltijd verwelkomd door Marina, Noppy en Matthew van de Cypriotische Sophia Foundation, onze partnerorganisatie op deze missie. Het is nóg later als we uiteindelijk gaan slapen, geriefelijk, in 2-persoonskamers met eigen douche(ministraaltje, maar warm!) en toilet.

De volgende morgen meteen aan de gang. We moeten even onze draai vinden, maar al gauw loopt de carrousel lekker door. Ook de Keniase medewerkers van de Sophia Foundation, David, Nelson, Hesbon, Benson, Myriam en Erasmus, voegen zich in de carrousel. We "doen" de St. Clementschool, voor MCC een bekende locatie. Dat is ook wel te merken, we zien er veel goed groeiende, happy kinderen. De teachers helpen met vertalen, maar ook heel wat kinderen spreken goed Engels.

wachtrij

inschrijven

's Middags hebben we tijd voor een lesje cultuurverschil en HIV door David: hij maakt duidelijk hoe op het hele HIV verhaal nog een enorm taboe rust in Kenia en hoe wij daar rekening mee moeten en kunnen houden. Leerzaam en nuttig voor de komende week.

Dagboek verslag MCC missie naar Kenia- Nairobi 2014

Op de tweede dag zouden we in een kindertehuis gaan checken maar dat bezoek werd afgelast omdat de wijk waar het ligt niet echt veilig is. De missieleiding wil geen enkel (onnodig) risico nemen. In plaats daarvan gaan we naar twee nieuwe locaties: 's ochtends naar een al langer bestaande school, ordelijk, netjes, veel gezonde kinderen. 's Middags gaan we naar een school die nog maar een paar maanden geleden begonnen is: heel kleine lokaaltjes, wanden en dak van golfplaten. Hier zien we hele gezinnen en twee dokters in die hete hokjes met twee moeders met soms elk vier kinderen, van baby tot schoolkind blijkt warm, luid en vol. Kan je nagaan hoe het is als daar een klas van meer dan 20 kinderen zit! Hier zijn meer kinderen waar wat mee is: onvoldoende groei in lengte en/of gewicht, specifieke afwijkingen. Het is prettig te weten dat de medewerkers van de Sophia Foundation for Children voor de follow-up zullen zorgen.

bloedprikken

bij de dokter

Inmiddels zijn ook drie Cypriotische tandartsen, Eleni, Christiana en Lukas, in de bishoperie gearriveerd. Samen met een Keniaanse collega reizen zij met ons mee en werken achter ons aan. Zo kunnen we de kinderen ook naar een tandarts verwijzen.

Dag 3, vrijdag, brengt ons naar een "oude" plek voor MCC, Kibera, een grote sloppenwijk, één zee van golfplaten daken. We werken buiten, onder de bomen, op het terrein van de kerk. Stoelen en tafels staan al klaar als we er aankomen, het opbouwen gaat dus snel. Ook de vertalers, weer teachers van de school, hebben het eerder gedaan. Hier komen vrijwel geen ouders mee maar de leraren weten genoeg van de kinderen om met de kinderen samen voor een goede anamnese te zorgen. Onze niet-dokters hebben dan inmiddels ervaring op verschillende stations, bij het bloed prikken werkt ook Cypriotische sikkcel-deskundige Matthew mee, de dokters checken met zijn vieren en soms met zijn zessen: het loopt als een trein. Aan het eind een tandenpoets- en voedingsshow van een van de Keniaanse jongens/mannen. En daarvóór Jankina als rots in de branding in de pharmacy.

Na een lunch op de bishoperie en met bagage ingepakt voor twee nachten, stappen we in de bus. Heerlijk dat Erasmus zo betrouwbaar en rustig rijdt. We komen wel andere chauffeurs tegen op de weg! In het donker arriveren we in Nyeri, het Outspan hotel, Engels-koloniale sfeer: megakamers met openhaard en badzaal met een heus bad. Op de veranda dineren we. De volgende ochtend zien we waar we terecht gekomen zijn: groot aflopend grasveld dat uitzicht geeft op Mount Kenya. Wat een contrast met de golfplaten van Kibera, maar wat heerlijk even.

Deze dagen in Nyeri worden bijzonder: eerst het Makarios Home, weeshuis met school van de Sophia Foundation. De volgende dag een tehuis voor verstandelijk gehandicapten en een detention center voor kinderen.

Dagboek verslag MCC missie naar Kenia- Nairobi 2014

In het Makarios Home worden we met swingende zang ontvangen. Een prachtig terrein met slaapgebouwen voor de verschillende groepen. Net nieuw gebouwd. Aan het eind van de dag zien we waar de kinderen daarvoor woonden: heel krap en vies. We checken in en rond de grote eetzaal. Er zijn nogal wat HIV-geïnfecteerde kinderen, de meesten relatief goed op hun medicatie. De kinderen worden vergezeld door hun verzorgsters die werkelijk oren en ogen overal hebben, een aai over de bol hier, een steuntje daar en dan nog antwoorden geven op al onze vragen! Zo'n 200 kinderen passeren vandaag.

Op zondag in het verstandelijk-gehandicapten-huis, gaat automatisch ons tempo erg omlaag: het is een leuke kunst om ook deze kinderen, met wie niet altijd goed contact is te krijgen, op hun gemak te stellen zodat ze zich laten onderzoeken. Dat lukt bijna altijd. Ze zien er in het algemeen goed verzorgd uit, lijken het naar hun zin te hebben. Qua lichamelijke klachten kunnen we wat puntjes op de i zetten; het gesprek over anticonceptie voor de oudere meisjes is een eye-opener voor de leiding.

De middag in het detention center voor kinderen was voor de meesten van ons een shock: hier zitten ca 50 kinderen van 7-17 jaar, jongens en meisjes, opgesloten, soms jaren, in verband met soms minimale of geen vergrijpen. Ze kijken de hele dag naar een televisie: tekenfilms en soms het nieuws, doen verder niets, krijgen geen onderwijs. En toch zien wij open, nieuwsgierige kinderen. We vertellen waar we vandaan komen en ze blijken het ICC in Den Haag te kennen (van het nieuws op de tv) en noemen zelfs als functie van het ICC: zorgen voor humanity, menselijkheid! Zij verbinden dat niet direct aan hun leefomstandigheden, wij (in gedachten) wel! De meeste kinderen zijn gelukkig goed gezond. De Sophia Foundation gaat zich meteen al ontfemen over een aantal van hen: vijf kinderen verhuizen waarschijnlijk in de loop van de week naar het Makarios Home.

medicijnen uitzetten

tanden poetsen

Uiteindelijk blijven we drie nachten in Nyeri en maandagmorgen rijden we door een prachtig landschap, groene heuvels en savanne, met zelfs zebra's!, met een omweg terug naar Nairobi. We zijn een paar uur in Naivasha, op een school waar MCC al eerder is geweest. Na de lange busreis even naar het toilet is hier bepaald geen genoegen: het wc huisje op het terrein is onbeschrijfelijk vies! Hier zijn de kinderen duidelijk slechter gekleed dan op de andere locaties, sommigen lopen op blote voeten. We zien opvallend slechte en vieze gebitten. De tandartsen hebben weer een aardige klus.

En dan valt het laatste stuk rijden naar Nairobi mee. Prachtige uitzichten over Naivasha en het meer, we hebben nog tijd voor een uitzichtpunt: enorme vlaktes in de diepte en net voor donker zijn we terug in de bishoperie. Voelt als thuiskomen!

De laatste dag, de dinsdag, gaan we weer naar Kibera: de vertrouwde plek achter de kerk onder de bomen: af en toe tafeltje even weer met de schaduw mee verzetten, het is een heerlijk temperatuurtje met af en toe wat wind. We zien meer dan 200 kinderen en hebben

Dagboek verslag MCC missie naar Kenia- Nairobi 2014

ook nog tijd voor een bezoek aan de Joy Spring School: midden tussen de golfplaten, door een steegje erheen, twee verdiepingen sloophout, 40 kinderen in een klasje, library van 1,5 bij 3 meter, maar ze lezen en krijgen onderwijs!

achtertuintje in Kibera

's Nachts vertrekken de eerste missieleiden al weer naar het vliegveld. De achterblijvers hebben nog een relaxte dag met schoonmaken, invoeren van gegevens in de computer en wat zon.

Na 8 dagen werken kijken we tevreden terug: 1057 kinderen gezien en wat belangrijker is: in alle rust, met aandacht voor elk kind.

En ook: we hadden een ontzettend leuke, gezellige en leerzame tijd met elkaar, met de Cyprioten en met de Kenianen, de medewerkers van de Sophia Foundation, de teachers, vertalers en de kinderen.

En wat ook blijft: het jongetje in Kibera, dat op de vraag: "wat wil je later worden" in plaats van piloot, truckdriver of doctor antwoordt: "Jezus"." Wat ga je dan doen als je Jezus bent?" "Dan ga ik Jozef en Maria scheppen". "En wat doen zij dan?" "Zij gaan voor mij zorgen". Dat moet een prachtige toekomst zijn.

tekst: Adri van Mastrigt-Valstar
foto's: Marie-José van der Sandt